

Κραυγή αγωνίας για το μέλλον της Βορείου Ηπείρου

του ΜΙΧΑΛΗ ΣΕΡΒΟΥ

Το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα, δημιούργημα της παραγμένης εποχής των Βαλκανικών Πολέμων, έμελλε να μας απασχολήσει από το 1913 μέχρι και σήμερα. Το 1913 η Βόρειος Ήπειρος απελευθερώθηκε, αλλά, δυστυχώς, όχι από δική της υπατιότητα, έλασε την ευκαιρία της ενσωμάτωσής με τον μητρικό κορμό.

Το Βορειοηπειρωτικό παραμένει εκκρεμές στο συμβούλιο των υπουργών των Εξωτερικών των τεσσάρων νικητριών Δυνάμεων (Ηνωμένων Πολιτειών, Σοβιετικής Ένωσης, Βρετανίας και Γαλλίας). Όπως είναι γνωστό στο Παρίσι το 1946 πραγματοποιήθηκε η διάσκεψη των τεσσάρων νικητριών Δυνάμεων. Στο συμβούλιο των υπουργών των Εξωτερικών και πάλι δεν ικανοποιήθηκε το αίτημα της Ελλάδος και η Βόρειος Ήπειρος (αντέδρασε ο υπουργός των Εξωτερικών της Σοβιετικής Ένωσης Μολότωφ) παρέμεινε στην αλβανική επικράτεια.

Δεν υπάρχει καμιά άλλη μεταπολεμική διεθνής πράξη που να κατοχυρώνει νομικά το γεγονός ότι η Βόρειος Ήπειρος παραμένει τμήμα της Αλβανίας. Η μεθοριακή γραμμή μεταξύ Ελλάδος και Αλβανίας υφίσταται μόνο de facto και όχι de jure. Το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα εξακολουθεί να παραμένει ανοιχτό ηθικά και νομικά. Ήδη μετά την κατάρρευση του Χωρικού καθεστώτος οι Έλληνες της Βορείου Ηπείρου εγκαταλείπουν ομαδικά τις πατρογονικές τους εστίες για να ζήσουν καλύτερα οι ίδιοι και τα παιδιά τους, με αποτέλεσμα να «αεικλιό» στην κυριολεξία ο τόπος, με ανυπολόγιστες συνέπειες. Είναι ανάγκη, για να μην μεμφόμεθα αργότερα άλλους, να γίνει κατανοητό ότι η δική μας

αδιαφορία κρίνει οδύνηρές εκπλήξεις για τον μαρτυρικό Βορειοηπειρωτικό ελληνισμό.

Μεγάλα προβλήματα όπως η εκπαίδευση των μελών της Εθνικής μειονότητας, η θρησκευτική της ελευθερία, η απόδοση στους δικαιούχους των ιδιοτικών, κοινοτικών και εκκλησιαστικών περιουσιών, η μη υλοποίηση από την Αλβανική πλευρά των δεσμεύσεων για τα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα, η τρομοκρατία, παραμένουν άλυτα και εντεινόνται. Μάλιστα μέσα στο Εθνικιστικό κλίμα που αναπτύσσεται στην Αλβανία, μια σειρά από ενέργειες της Αλβανικής κυβέρνησης έχουν σαν στόχο την Εθνική Ελληνική μειονότητα με απότομο σκοπό την οριστική απομάκρυνση του Ελληνικού πληθυσμού.

Πιστεύουμε ότι το ζήτημα της Εθνικής Ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, πρέπει να αποτελεί κυρίαρχο θέμα στις Ελληνοαλβανικές σχέσεις, στις διαπραγματεύσεις της Αλβανίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση ως ζήτημα εξέλιξης ή όχι της σχέσης των δύο πλευρών και της προόδου με διεθνείς οργανισμούς (ΟΗΕ και ΝΑΤΟ). Συνεπώς ο κυριότερος στόχος θα πρέπει να είναι ο σεβασμός και η πλήρης άσκηση των πολιτικών, πολιτιστικών, εκπαιδευτικών, θρησκευτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Ελληνικής μειονότητας. Οι Εθνικές μειονότητες και ειδικότερα η Ελληνική μειονότητα δεν είναι περιθωριακό στοιχείο της Αλβανίας αλλά ένα δημογραφικό της τμήμα. Υπό τον όρο αυτό είναι αναγκαίος ο σεβασμός των δικαιωμάτων της Εθνικής Ελληνικής μειονότητας όπως εγγυώνται οι διεθνείς οργανισμοί, οι συμβάσεις και οι συνθήκες, αλλά και η Αλβανική νομοθεσία.